

Algimantas Lyva

Akimirkos erdvė

poezija

Viršelis © [canva.com](https://www.canva.com)

PRATARMĖ

Gyvenimo erdvę formuoja akimirkos.

Turiu daug akimirku, ir visos - ne mano, tai kam tada priklauso erdvė?

Pirmoji ir paskutinioji akimirkos trunka itin ilgai, nes jų visai nėra.

Laimės akimirka – kibirkštis, negėstanti prisiminimų lauže.

Akimirkos – laisvos, be jungčių ar ryšių, priežasčių ir pasekmių.

Akimirkos audžia lemtingas juostas, ir kančiomis pagerbia visus.

Akimirkos – tuščios it seni, įskilę ąsočiai.

Akimirkos – laiptai į kitą pusę.

Akimirka – amžinas gimtadienis, nepastebima dovana.

Akimirkos kuria pasaulį, kurio nėra.

Akimirka – tik viena, be jokio pasirinkimo.

Akimirka – tai abu upės krantai.

Akimirka – sunki, nes ji – besvorė.

Akimirka – seno rojaliao dangtis, pamesta pasaga, sudužusi lemputė.

Akimirka nušvinta ir užgęsta vienu metu.

1

asfaltu praminti takai

be pėdsako grįžties

duobėtos

susigūžusios balos

- - -

it klevo lapas kris ruduo

dangus pabers snieguotus sapnus

ant delnų tirps snaigės

nespėję sušokti gulbių baleto

- - -

nusivažiavę šaligatviai

į patvorius

ridens pamestus obuolius

- - -

lakdamas elektrą

dvės senas gatvės žibintas

- - -

kaminai

pasislėpę už debesų

lauks kasdienybės šalčio

- - -

keisti
sukeisti batai
šlapdribos bėgiais
bėgs balų maratoną

2

smegenų kontūrai nesusijungę
į taisyklingas figūras vinguriuoja gyvatiškėmis rievėmis

- - -

tik paskutinę akimirką
mintys pavirs plieniu

3

aplenkdami į rūko puotą pavėlavusias čerpes
dūmais pražysta kaminai
aštrus vandentakio žvilgsnis krenta aukštyn
cinkuota skarda
sulopydamas aukštas stogų akis

- - -

lietus iki dugno išgeria ežerus ir upes
kad beburiai laivai plauktų asfaltu
ir gabentų tolimus uostus
namo

4

slenka migla
senka uždusęs vėjas
išniręs iš nakties audringų bangų
kalėjimo be sienų
prie žemės prikalto dangus

- - -

žalsta pievų mintys
aiškėja medžių tikslai
žolė geria lietu
ir skęsta debesų saulėje

5

banguoja akmenys
laisvės taku brenda smėlio upė
apsunkęs nuo girgždančių debesų
į pravirą dangaus pakalnę rieda saulėlydis

6

beržais ataugo sniego pieva
snaigėmis nuspalvintas vėjas
laukia sparnuotos nakties

7

atlapį šaligatviai
kiauri balų stalai
nuo laiptų krenta
stačias lietus

8

prospekto pasieniais
skrieja pražiūrėtos svajos
akys renka lietaus lašus
apsimetę angelais
troleibusai veža į rojų

9

nuo smalsaus tilto paslėpęs upę
rūkas baltu tinklu apgaubė miglą
debesyse palaimingai užsnūdo pušys
niekas netrukdyt žiūrėti į dangų
ir laukti žvaigždžių lietaus

10

akmuo
dovana žolei
žibai skina ažuolo lapus
ir pina vėtrai vainiką

11

lango stiklu
sustingo žvilgsnis
į ledo puotą čiuožė pūga

12

pievoje
griežia akmuo
šoka žaltys
kadagius sapnuoja pušys
nulaužtu beržu
į mišką grįžta sumušta vėtra

13

negelbsti vėjo lietpaltis
šąla apdraskyti krūmų pirštai
vis dar rusena laužas
saulėta viltimi
žaižaruoja apdegusi tvora

14

saulės šešėlis
išblizgino stalo paviršių
išmokė dulkes pakilti

15

sutirpo žvakė
iš tuščio puodelio
atsigėrė vaiduoklis
pakvipo padūmavusiu viskiu

16

skeldėja debesų ištroškusios čerpės
spoksodamos į mėnulį
sustingo sienos
namo sugrižo
valkataujanti naktis

17

šėlsta beržų viršūnės
metalo riksmu grasina varnos
už grybų sienos
saugi miško aikštelė
galima statyti debesų pilis
mokyti paukščių kalbos

18

streikuoja šaligatvio plytelės
stogai kvėpuoja maištingu kaminų oru
pajuodo namų sienos
kariška rikiuote sustingo medinės tvoros
į miestą skverbiasi stikliniai dangoraižių tankai

19

džiugiai atviravo lietus
bet praeiviai nepanoro
išklaudyti prieštvaninių legendų
ir nuo neskestančių žodžių
prisidengė juodais skėčiais

20

į pakalnę rieda kreivas takas
kvatoja iškili varna
saugiai paslėpusi
septynmylius batus

21

artėjant vakarui
paaiškėjo vėjo kryptis
vakaro liūtimi
pajuodo eiklūs debesų žirgai

22

rūksta cigaretės
anglėja tabakas
kėdes klibina stalai

23

tolimų žvaigždžių nepaslepia tamsa
žvilgsniu patikslinęs lango gelmę
lubose atrandu baltą ratą
šulio vartus

24

nepajudinama siena
į šalį nustūmė beržą
susmuko
laiptais užrakinta pakalnė

25

ištirpus lietaus pamatams
debesys ataugo žole
ir žaliai nudažė varnas

26

laikrodžio rodyklė
artėja prie stabilios padalos
- - -
ir nesustoja

27

tvoros atviros lietui
giliau į vėją grimzta pušys
sunku pagauti mišką
po medžiais
naktis
juodesnė nei žemė

28

drugeliai
žolės ramybė
atpildams
pavargusioms akims

29

mėnulio šviesa
sidabrinu balų rūku
uždegė meldus

30

po varlių koncerto
nežinia iš kur
atplaukia liūdno mintys

31

lygios lubos
plokščias stalas
lėkšta galva
o mintys vis sukasi
ir sukasi
apvalios taurės dugne

32

automobilio langas
stiklu užtvėrė kelią
iš vietos nejuda namai
nėra kur slėptis
ant šaligatvių ropoja
urzgiantys automobiliai

33

priemiesčių tvoros
slepia tuščius laukus
kad kelias prarastų kryptį
kad nepasiektum namų
pasuktum atgalios
ir atvėręs miglos duris
šoktum danguje

34

kai nustos snigti
lietumi prabils šlapdriba
ir vėl šaligatvius atras
paklydusios balos

35

ištrupėjusiais laiptais
į ežerą lipa medžiai
ir saugo debesis

36

ant parketo spjaudžiau nuodus
kol grindys pavirto duobe

- - -

į šalį pasitraukė siena
tik vienam žingsniui
į akmens tamsą

37

po žeme
užrakinti medžių sapnai
vėjo pagauta pieva laukia
gandrų sliekų ir varnų

38

nesipriešino vėjas
sugrižau atgal į tuščią kavinę
kol minčių sumaištis
neužduso rūku

39

lauką sušildė drėgmė
ilgas atodrėkis nutyso link miško

- - -

pažadinęs balas
į krūmus slenka pavargęs sniegas

40

kiauroje pavėsinėje
paslaptinga pašnekovė
migdė laisvas lietaus svajas

- - -

aukštas debesų pasakas
sekė
sena surūdijusi skarda

41

laužo ugnis
apkurtino šakų traškėjimu
ir naktis neišgirdo
kaip pirštų galiukais atsėlino rytas

42

pažvelki į klasikų piešinius
grožio kontūrai pastebimai keičia kryptį
dabar šviesa jau sklinda tavo
iš vidaus

43

abejoju
liga
senatve
mirtimi
paslaptimi už vartų

- - -

atgimsiu griuvėsiais
tviskančia šuke
alumi

44

danguje nėra langų
drašinantį mėnulio šypsena
ragina šokti aukštyn

45

kai nutirpsta sniegas
iš asfalto
be ragų
nagų
uodegų
išlenda duobės

- - -

velniškai kietos

46

nevilties riksmu aplimpa laiptinės tylą
kai koridoriai it raktus pameta duris
ir neskaudi betono ašara
aplenkusi sienas
krenta į turėklų duobę
gelmėje ieškoti atramos

47

atslūgo parketas
užgeso elektros lemputės
kiekvieną vakarą
užmigti tenka be aiškaus plano

48

į kalnus kopia aukšti medžiai
bet viršūnę pasiekia
tik lėkštas kokteilių ledas

49

vartai
ne atrama tvorai
tik basliai
patikimai saugo
dirvonuojantį lauką

- - -

kirtikliais išakėtose lysvėse
drąsiai noksta valgomos daržovės

50

apakęs nuo sienų tylos
baimingai girgždėjo parterio veidas

- - -

prožektorių dulksnoje skendo atvira scena
slėpdami instrumentus repetavo šešėliai

- - -

gražu
be vokalo
smagu kai smogia
elektrinės gitaros
be stygų

51

traukia magneto tamsa
varnų riksmi
nurimki
įvertink naktį kaip pergalę
ir kai nukauti debesys priartės
prie pamestų namų
papurtyki galvą
ant asfalto nukris krištolinė kaukolė
ir tu sugrįši atgal
į Valhalos laukus

52

kai nepareikalavęs nė cento
laiko įkainotojas vėjas
atiduos visus dirvonus

- - -

paprašysiu
akmens freskų
miglotų daubų
nakvynės pelkėje

53

anapus kaukės
rūko siena
ištroškę šviesos
beviltiškai sudaužysime
elektros lempuotę
ir tamsoje išgyvenę finansinį siaubą
užsisklėsime išplėštame seife

54

apsnūdusių namų
neįkvepia mandagi eisena tvorų
aukštų kranų didybė
vėjas it sielius
debesų upe plukdo stogus
naktį pasiklydo miestas
mėnulis vienintelis
lunatikų švyturys
- - -
pašauktasis brenda čerpėmis
pusę sapno nešdamas namo

55

nukritę ant žemės
debesys virsta balomis
- - -
spigina saulė
akina švarus dangus
- - -
ant stogo atverstos visos kortos
paprasta
sužinojus ateitį
atsilaužti gabaliuką
lemties pyrago
ir nuskristi

56

mirtinai nutrenkia
aukštos valkatų šnekos
nutviekti žaibų
patvorių pamokslininkai
svaigsta pigiu alumi
- - -
apšviesti tik puse dangaus
jie pažino asfalto duobes
įkopė į šiukšlių kalnus

57

atskiri atskirti
nesujungti nesujungiami
keliautojo žingsniai
aplenkia gyvenimą
įveikdami nematomą barjerą

- - -

už ribos
kelias tampa tiesus
nes ties paskutiniu posūkiu
nukrenta visos atramos
ir tiltai praradę tvirtumą
skrieja į žvaigždes

58

dirvonuojame kasnakt
nes tušti laukai atsparūs laužų burtams
ir kol liepsnos apšviesti akmenys derasi su vėju
pabunda ankstyvas rytas

59

šviesūs krūmai ragina žolę augti
pasiiekti klevų lapus

- - -

į debesis ištiesiu rankas
gaudau pušų šakas

60

kai iškertamas šilojus
kankorėžiai tampa daug sunkesni

61

žiūrimė į tamsą
nematydami paslėpto miško
atsirėmė į miglotas daubas
ieškome aplinkkelių į laisvę

62

vieškelis į pakelės griovį
nusviedė paklydusią galvą
iš akių dygsta eglės
laukiu šlapdribos
lietaus

63

ištirpus sniegui
neverta galynėtis su kelmais

verčiau taikiai susitarti
kada vasara ateis

64

nereikia vaišių
laiko skerdykloje
galima blaiviai suvokti
svaigų gyvenimo džiugesį

65

kasdien
eidami tomis pačiomis gatvėmis
darome kitokias klaidas
nesugebėdami atskirti
pergalės nuo pralaimėjimo

- - -

užribyje
namai
kuriuos palikai
vaikystės komiksuose

66

einame gatve
o varnos
liepų viršūnėse
skaičiuoja mūsų žingsnius

- - -

esame paprasti
nepakeisti
atviri melui
saulės dėmei akyje

- - -

kai iškrenta proto dantis
ir paaiškėja dirvono dugnas
atsirėmę į užutekių sutemas
stebime kaip rugių laukuose
noksta saldūs akmenys

67

marmuro balomis patvino tuščias laukas
delsia
nuo laužo dūmų atsišvartavęs šiaurys

- - -

sudegę priešaušrio lauže
atrajojame
šaltas prisiminimų žarijas

68

kai pametamos aiškios mintys
supančioti minkštomis šlepetėmis
išvengsime sienų padalijimo į keturias dalis
ir boogie woogie ritmu patikslinsime parketo raštą

- - -

beviltiška kalendoriuje ieškoti
paskutinės stotelės adreso

69

rūbininkai ieško
vienintelio
nepalikto palto

- - -

svajonė
aitri belangė
be laiptų į aukštas sutemas

70

aukšti langai
neslepia spalvų griūties
dar nesutemus
galerijoje
iš senų portretų
pradingsta istoriniai žvilgsniai

- - -

į dabartį atsivėrusiame akių plyšyje
blizga aštrus dangoraižių stiklas

71

apgultos sniego
sudegė medinės pilys
ramu
į dangų atsirėmė tolimas slėnis
tik dūmai ties miško kraštu
dingstis
įspėjančiam varnos riksmui

72

salą
saugo
ežero gelme
neiškirsti krūmai
dirvonas

73

pritvinkęs žaibų
grėsmingai šniokštė lietus
reikėjo vyti varlę
bet žolė tarsi sustingo
užlieta skystu metalu

74

užvaldė baimė
dar nebuvo visai nušvitę
rausva ryto kaukė
vis dar slėpė dienos veidą
kažin ar reikia aiškinti
apie nakties lūkesčius
gal iškeliauti
nebegrįžti su žvaigždėmis

- - -

eglių viršūnėmis rieda debesys
pievoje skęsta ežeras

75

debesų jūros
nesuturi lietaus užtvanka
ežere kur kas daugiau ištirpusių upių

76

nepašauktas
atsigrėžė užakęs vandens malūnas
ketindamas kerai sumalti
pamestas girnas

77

jei esi laisvas
gali laukti kada ateis tvora
ir tvirti basliai sukalbės dar kietesnius užkeikimus

78

virš toli pažengusio kelio
ta pati bala

79

išvengęs saulės pilnatis
taip ir nesužinosi
ar pavojus buvo tikras

80

kandžiodami tamsą
sudilo mėnulio dantys
pastūmėti žvaigždžių
vis dar sukasi debesys
beieškant šviesos
horizonto liniuotė
išmatavo rankas
galiu vėl atrasti
pamestus gamtovaizdžius
atspėti slėnio vardą

81

miestu klaidžioja
vaiduokliai namai
atostogauja sienos
kiaurus metus

82

neteko galių tabaku persunktas oras
it pašautas bombonešis
ant lubų nukrito pamušta akis
perskeltas pusiau
nutraukiu sietyno stebėjimą
saugus lyg vario laidas
kvėpuoju elektra

83

atvirai kvatoja veidrodžių balos
iki dugno nuseko langai
ištirpo atmintis
beveik užgeso rūkas
neryškus spindesys dirvonų duobėse
sudužusios valtės dugne
piktas vėjas galanda ajerų ašmenis
ežeras
tiltas atgal

84

palangėje
šalia pelargonijos
ieškodamas šviesos
ataugau fraku
išvartytas iš šešėlio
atsirėmiau į meduolių sieną
neveža arbata
tenka pėsčiomis

sugrįžti prie stalo
smėliu patikslinti skonį

85

pirmadienis
padovanojo žadintuvą
dramblį
šviesoforą
asfalto pagalvę

- - -

namuose liko miegantys kambariai
tarpduryje įstrigę koridoriai

86

stiklinėje baržoje loja logistas šuva
pro žalį plaukia suvalgyti peizažai
reklaminiai skydai žada išdžiuvusį šulinį
dykumos miražą

- - -

kai odekolonas praras savo skonį
ir savitas šaligatvio kreivumas
apgins nuo pilnaties
lauksiu kol išblės naktis
ir balose paskendę stulpai
metalu
apšvies tarpuvartės mozaiką

87

kvaištelėję troleibusai
smaugia vario laidais
nelieka laiko
pasiguosti skersgatvių tamsai
atsiverti sutemų langams

- - -

jau pasiektas dangus
pasakų mieste
ant sienų dygsta elektros lemputės

- - -

raibsta horizontas
už kampo aprimusi naktis
aukšti kaminai
dūmų žnyplės

88

liko tik tvoros šonkauliai
ir šalta varlės pėda

89

viltis

mirties galimybė

į smėlį pamerktos gėlės

- - -

pavojinga laukti naujos klaidos

90

debesų soduose noksta sultingi moliūgai

ant stalo cukraus gabalėlis

saldi paslaptis

- - -

ištyso klevų lapai

kiek aukščiau pakilo saulė

lauko žolė jau siunčia skruzdėles

rinkti šokolado dėžučių

- - -

tarp kolonų linksi varna

išseko vario ašočiai

bet vis dar laša

ledinis stogo vanduo

- - -

prie kamino

skardinis paklydėlis

baltas it brangus akmuo

- - -

burtas mestas

horizonto koridoriuje

tirpsta tamsa

91

gailestingai užmynę kankorėžį

sunkios žemėje paslėpsime pušies skausmą

samanų kilimais užlosime kelmų sarkofagus

netekę tiltų stebėsime bedugnę

(tai gera naujiena)

92

tvora slepia paslaptį

todėl iki pat teatro durų

slenkame valgydami musmires

- - -

nugynę juodas varnas

baukščiai apakę

pasvirsime

nepastebėdami

atviros langų šventės

93

debesimis plaukia stogai
lietingi šaligatviai
kiauri kibirai

94

pievose vingiuoja
perėjūnų praminti takai
aidi akmenų žingsniai
jei nutiltų bent vienas svirplys
pakelčiau tolimą raistą

95

iki amžino pašalo dar toli
pamiršęs mirties stebuklą
kapinėse
vis dar gyvas
sklandau tarp dviejų būsenų
- - -
laukdamas paskutinio išpardavimo
vilties žvilgsniu puošu dangų

96

žvakė moka tik paguosti
išsklaidyti kambario tamsą
- - -
ilgai lauktas ryto atoslūgis
atidengė vaišių stalą
šukėmis užlopė atminties spragas

97

šlapdriba
gesina balų gaisrą
užgriozdinti debesų
šviesa alsuoja gatvių žibintai
pro dūmus skverbias lietaus šuorai

98

žaibo ugnis
bedugnė
be dugno
svaigus kritimas
į šviesą

99

nugairintos vėjo

žaibę
iš tolimų girių sugrįžta
nukirstos pušys

- - -

žolėje skęsta žiogai
pametęs žingsnius
sugrįžti be valties
ir jau nebegali
išplaukti iš pievų

100

kosėja laužas
pažeme slenka dūmai
ratu sukasi takas

- - -

apsidairyki aplink
surask sieną ar tvorą
kelionei
ieškok
naujų duobių

101

geriame saulę
riekiame mėnulį
stiklinėje suradę dugną
kylame aukštyn

102

balose tirpsta asfalto freskos
pamiršę žingsnius
judesio ritmą
bėga saulės zuikučiai

103

belaukiant lietaus
langai sulenkia sienas
stumteli lubas

104

virš abiejų upės krantų
kirai suka ratus
apverčia stogus
bangose skandina mintis

105

palydint saulę
rieda kieti riešutai

šąla žalia arbata
ir jau negalvojama
apie saldų pyragą

- - -

ir nors po klevu dar karšta
bet negaivina vanduo
išpilstytas į balas

- - -

tenka žvalgytis į šalis
laukti kada matiniai spinduliai
pavirs šviesos laiptais

- - -

bet niekas neturi laiko
stebėti gęstantį dirvoną
migla užtvindytas pievas
ir laukti kol iš dangaus nukris
sutemose paskendęs ežeras

106

laikas atsigrežia
smogia į širdį
nepastebimai išrieda
metaline ašara

- - -

perdaug užimtas asfaltu
nepastebi
kaip ūmus vėjas kerpa plaukus

- - -

į dangų palenki galvą
įkriski į vaikystės ežerą

- - -

nepaskandinama dabartis
jau sveria sapnus
ir kai sulūš svarstyklės
kvatos niūrus šaltis
paniręs į degantį
dykumos smėlį

107

pažvelki
langas jau kasa duobę

- - -

esi tik bėgančių šešėlių
liudininkas

108

atrama ne grindys

ne posūkis į aukštą sieną

- - -

kai nežinia atsigręš į tave
pastebėsi
baltais klavišas bėgančią pasalą

108 +1

esi
tilto atrama
kirų bazė

- - -

kryptis
aplinkkelis
kiauras nuolydis
rūku užtvertas takas

108+2

svajonė
akmenuotas kalnas
duobėtas bedugnės atsakas

108+3

slegia tingus lėkščių blizgis
akina taisyklingai išrikiuoti peiliai
iš nepagaunamo kampo
sklinda haliucinogeninė grybų šviesa

- - -

valgiaraštyje sunku surasti tinkamą skonį
pamėlusios racionalistų nosys
uodžia modifikuotą jovalą
falsifikuotą aperityvą

- - -

išbadėją kanibalai
proklamacijomis šluoto riebaluotus stalus

- - -

šlubuoja girtas parketas
grožio kontūrų ieško apspangę estetai

- - -

- - -

koridoriaus dirvone atrandamas pamestas batas
tvirtas sienų perimetras
atramos spyris

108+4

gali padauginti save iš nulio

- - -

išgertas visas vynas

108+5

pakankamai išretintas šilokus neužstoja mėnulio
laimingas pušis skaičiuoja statistai

108+6

elektros įbauginti sietynai neatgauna ramybės
naktis katastrofiškai apgavo dieną

108+7

kvatoja šakočiaus griuvėsiai
verkia taurės duobė
netraukia žolė

- - -

už tvoros
nė vieno antikos poeto
vis sunkiau kalbėti su dievais

- - -

už lango
žydi vieniša slyva
ant stalo neišskiriami draugai
duona ir svogūnas
degtinė ir agurkas

- - -

- - -

apkarto gyvenimas
arbatai nereikia cukraus

108+n

- - -

- - -

- - -

Vilnius, 2017 - 2018 m.